

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **ING Green Fox s. r. o.**, se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha 4, zastoupená Mgr. Martinem Mládkem, advokátem se sídlem Václavské náměstí 57, 110 00 Praha 1, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 00 Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2012, č. j. S-MHMP 1091084/2012/OST/Čv/Lo, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 7. 2013, č. j. 10 A 12/2013 - 41,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 7. 2013, č. j. 10 A 12/2013 - 41, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně podala dne 12. 1. 2013 elektronicky žalobu adresovanou Městskému soudu v Praze, již se domáhala přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2012, sp. zn. S-MHMP 1091084/2012/OST/Čv/Lo, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti usnesení Úřadu městské části Praha 4, odboru stavebního, ze dne 25. 5. 2012, sp. zn. P4/3584/2008/OST/VAS. Citovaným usnesením bylo zastaveno stavební řízení o žádosti žalobkyně na vydání stavebního povolení pro stavbu „administrativní budova Na Strži“. Téhož dne podala žalobkyně žalobu k poštovní přepravě.

[2] Městský soud v Praze usnesením ze dne 9. 7. 2013, č. j. 10 A 12/2013 - 41, žalobu odmítl. V odůvodnění poukázal na § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), podle něž musí být žaloba proti správnímu rozhodnutí podána do 2 měsíců od oznámení rozhodnutí žalobkyni

doručením písemného vyhotovení rozhodnutí nebo jiným zákonem stanoveným způsobem. Ze správního spisu městský soud zjistil, že napadené správní rozhodnutí bylo dne 2. 11. 2012 doručeno do datové schránky společnosti CONTRACTIS, s. r. o., která zastupovala žalobkyni ve správním řízení. Současně bylo doručeno i do datové schránky žalobkyně. Lhůta pro podání žaloby tak uplynula ve středu 2. 1. 2013. Žalobkyně podala žalobu až dne 12. 1. 2013, proto soud žalobu pro opožděnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

II. Kasační stížnost a vyjádření k ní

[3] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala proti usnesení městského soudu včasnou kasační stížnost podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro vadu řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu. Závěr městského soudu se zakládá na nesprávných údajích. Rozhodnutí žalovaného bylo žalobkyni doručeno dne 12. 11. 2012. Žaloba proto byla podána včas. K tomu žalobkyně jako důkaz připojila výpis o doručení rozhodnutí žalovaného do její datové schránky.

[4] Z popsanych důvodů žalobkyně navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že podle jeho názoru městský soud při ověření počátku běhu lhůty pro podání žaloby nepochybil. Z doručenky získané prostřednictvím elektronické pošty vyplývá, že žalobkyni, resp. jejímu zástupci bylo rozhodnutí doručeno přihlášením do datové schránky dne 2. 11. 2012. Závěrem žalovaný upozornil, že doručenka předložená žalobkyní ke kasační stížnosti má odlišné číslo zprávy ID než zpráva doručovaná žalobkyni, resp. jejímu zástupci.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a není důvodné kasační stížnost odmítnout pro nepřipustnost. Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost je důvodná.

[8] Stěžovatelka ve svém podání podřadila důvod kasační stížnosti pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Pokud ovšem kasační stížností napadá usnesení o odmítnutí žaloby, z povahy věci pro ni přichází v úvahu pouze kasační důvody podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Nejvyšší správní soud je v řízení o kasační stížnosti oprávněn zkoumat, zda rozhodnutí městského soudu a důvody, o které se toto rozhodnutí opírá, jsou v souladu se zákonem; jeho úkolem není přímo přezkoumávat samotné žalobou napadené správní

pokračování

rozhodnutí, nýbrž prověřovat, zda soud při takovémto přezkumu postupoval a uvažoval správně. Rozsah přezkumu rozhodnutí soudu je tak vymezen povahou a obsahem přezkoumávaného rozhodnutí. Jestliže městský soud žalobu odmítl a věc samu neposuzoval, může Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti pouze přezkoumat, zda městský soud správně posoudil podmínky pro odmítnutí žaloby, nemůže se však již zabývat námitkami týkajícími se „merita věci“, tedy toho, zda správní rozhodnutí jsou zákonná či nikoli (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 As 44/2008 - 80; všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostupná na www.nssoud.cz).

[9] Podstatou předloženého sporu je otázka, který den počala běžet lhůta pro podání žaloby podle § 72 odst. 1 s. ř. s. Městský soud vycházel z toho, že žalobkyně byla v předcházejícím správním řízení zastoupena společností CONTRACTIS, s. r. o., které bylo napadené rozhodnutí doručeno do datové schránky 2. 11. 2012. Uvedená společnost je označena jako zástupce žalobkyně i v rozhodnutí žalovaného a i žalovaný správní orgán spojoval okamžik doručení rozhodnutí žalobkyni s doručením rozhodnutí jejímu zástupci – společnosti CONTRACTIS, s. r. o. Žalobkyně však zdůrazňuje, že jí bylo rozhodnutí žalovaného doručeno až 12. 11. 2012 a že teprve od tohoto data má počínat běh lhůty pro podání žaloby.

[10] Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Kromě obecných náležitostí podání musí žaloba proti správnímu rozhodnutí obsahovat mj. označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci (§ 71 odst. 1 písm. a) s. ř. s.). Opis napadeného správního rozhodnutí pak musí tvořit přílohu podané žaloby (§ 71 odst. 2 s. ř. s.).

[11] V projednávané věci žalobkyně v podané žalobě označila rozhodnutí žalovaného. Neuvedla však, kdy jí bylo citované rozhodnutí doručeno a ani nepřiložila k podané žalobě opis napadeného rozhodnutí. Až na výzvu soudu dne 25. 1. 2013 dodatečně doložila městskému soudu kopii rozhodnutí žalovaného. Nezmínila však, kdy jí bylo rozhodnutí žalovaného doručeno.

[12] Městský soud v usnesení, jímž žalobu odmítl pro opožděnost, vycházel z toho, že žalobkyně byla ve správním řízení zastoupena společností CONTRACTIS, s. r. o. Té bylo ve správním řízení doručeno rozhodnutí žalovaného 2. 11. 2012. Správnost závěru o zastoupení žalobkyně v předcházejícím správním řízení společností CONTRACIS, s. r. o. navozuje i záhlaví rozhodnutí žalovaného. Ze správního spisu je však zřejmé, že v okamžiku doručování rozhodnutí žalovaného již žalobkyně zmiňovanou společností zastoupena nebyla. Plné moci, které udělovala žalobkyně ve správním řízení společnosti CONTRACTIS, s. r. o., byly časově omezené. Naposledy bylo lze hovořit o zastoupení žalobkyně společností CONTRACTIS, s. r. o. na základě plné moci ze dne 29. 4. 2011, jejíž platnost byla omezena toliko do 31. 8. 2011. Ze správního spisu vyplývá, že poté činila úkony ve správním řízení přímo žalobkyně, nikoliv společnost CONTRACTIS, s. r. o. (např. žádost o prodloužení lhůty na doplnění podkladů o stavební povolení ze dne 29. 2. 2012 nebo odvolání proti usnesení o zastavení řízení ze dne 12. 6. 2012 podané jednatelem žalobkyně). Okamžik rozhodný pro počátek běhu lhůty pro podání žaloby tak nelze

odvozovat od okamžiku oznámení rozhodnutí žalovaného společnosti CONTRACTIS, s. r. o., ale od doručení tohoto rozhodnutí přímo žalobkyni.

[13] Městský soud se v napadeném usnesení vyjadřoval i k okamžiku doručení rozhodnutí žalovaného žalobkyni. Konstatoval, že rozhodnutí žalovaného bylo společností CONTRACTIS, s. r. o. doručeno 2. 11. 2012 „a současně bylo doručeno i do datové schránky žalobce“. Podklad pro závěr, že rozhodnutí žalovaného bylo žalobkyni doručeno 2. 11. 2012, však v předloženém spisovém materiálu chybí. Ze spisu předloženého Magistrátem hlavního města Prahy je zřejmé, že žalovaný doručoval napadené rozhodnutí i do datové schránky žalobkyně. Dodejka příslušné datové zprávy (ID 108018896) obsahuje pouze údaj o dodání do datové schránky žalobkyně, nikoliv již údaj o okamžiku jejího doručení žalobkyni. Údaj o doručení datové zprávy, který je stěžejní pro posouzení okamžiku doručení rozhodnutí žalovaného žalobkyni, dodejka založená ve správním spise neobsahuje. Podle § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, je přitom dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Při absenci zmíněného údaje na doručence založené ve správním spisu tak okamžik doručení rozhodnutí žalobkyni nelze určit.

[14] Městský soud svůj závěr o opožděnosti podané žaloby založil na předpokladu, že žalobkyně byla ve správním řízení zastoupena společností CONTRACTIS, s. r. o.; tento závěr se ukázal mylný (viz bod [12] výše). Pokud dále městský soud uváděl, že téhož dne (tj. 2. 11. 2012) bylo rozhodnutí žalovaného doručeno žalobkyni, nemá jeho závěr oporu v předloženém spisovém materiálu.

[15] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je přitom „*povinností správního soudu, pokud dospěje oproti žalobci k závěru, že napadené rozhodnutí bylo doručeno (oznámeno) žalobci v jiný den než v den jak bylo uvedeno v žalobě, a tato okolnost by měla mít za následek odmítnutí žaloby pro opožděnost, umožnit žalobci vyjádřit se k této okolnosti a navrhnout na podporu svých tvrzení důkazní prostředky. Teprve po té lze uvážit otázku včasnosti podané žaloby*“ (viz rozsudek ze dne 12. 8. 2010, č. j. 7 Afs 63/2010 - 65).

[16] Shora uvedená východiska lze aplikovat i v nyní projednávaném případě. Pokud žalobkyně v podané žalobě výslovně neuváděla, kdy jí bylo napadené rozhodnutí doručeno, a nebyla městským soudem vyzvána k doplnění takového tvrzení, nebylo možné podanou žalobu bez dalšího odmítnout v situaci, kdy správní spis neposkytoval jasný údaj o okamžiku doručení rozhodnutí žalovaného žalobkyni. Odmítl-li za takové situace městský soud žalobu bez dalšího, aniž by vyjasnil okamžik doručení rozhodnutí žalobkyni, zatížil své řízení vadou, která ve svém důsledku mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, resp. měla za následek, že o věci samé nebylo vůbec rozhodováno. V takové situaci byl městský soud povinen v součinnosti primárně s žalovaným, neboť ten předložil v tomto ohledu nekompletní spisový materiál, případně v součinnosti žalobkyní či třetími osobami postavit na jisto, který den bylo správní rozhodnutí žalobkyni v souladu s platnými procesními předpisy doručeno.

[17] Pokud takto městský soud v projednávaném případě nepostupoval a chybně vyhodnotil otázku zastoupení žalobkyně v předcházejícím správním řízení, resp.

pokračování

nerozpoznal, že dodejka obsahující údaje o doručování rozhodnutí žalovaného žalobkyni založená ve správním spise je nekompletní (neobsahuje údaj o doručení) a bez dalšího usoudil, že napadené rozhodnutí žalované bylo žalobkyni doručeno 2. 11. 2012, zatížil soudní řízení vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

IV. Závěr a náklady řízení

[18] Jelikož Nejvyšší správní soud na základě shora přdestřené argumentace shledal, že usnesení Městského soudu v Praze bylo nezákonné, zrušil jej podle § 110 odst. 1 s. ř. s. a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm je městský soud vázán shora uvedeným právním názorem, tj. v součinnosti s žalovaným a případně též s žalobkyní či třetími subjekty postaví na jisto, který den bylo žalobkyni rozhodnutí žalovaného skutečně doručeno.

[19] V novém řízení rozhodne městský soud i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2013

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu